

Σοβαρευτείτε, κύριοι...

Του Αλέξη Παπαχελά

Θεωρώ τον εαυτό μου μάλλον ψυχραιμό άνθρωπο. Τελευταία όμως υπάρχουν στιγμές που χάνω εντελώς και την ψυχραιμία και την υπομονή μου με τους πολιτικούς. Θέλω να πιάσω μερικούς εξ αυτών «από τον γιακά», να τους τα-ρακουνήσω... ευγενικά και να τους βγάλω μια βόλτα έξω από τα κομματικά ή υπουργικά γραφεία τους, μπας και αναπνεύσουν λίγο φρέσκο αέρα και «καθαρίσει» το μυαλό τους. Καταλαβαίνω την κούραση, την αυταπάτηση που απαιτούν οι στιγμές, την αίσθη-

ση πως κάνουν πολλά χωρίς όφελος και σχεδόν τζάμπα... Δεν μπορώ όμως να εξηγήσω το πώς παίρνουν μερικές αποφάσεις, χωρίς να καταλαβαίνουν την οργή που προκαλούν. Παράδειγμα πρώτο, ο διορισμός του κ. Παπουτσή ως εκπροσώπου της χώρας μας στην Παγκόσμια Τράπεζα. Δεν έχω τίποτα προσωπικό με τον βετεράνο του ΠΑΣΟΚ, αλλά έλεος! Ένας νέος, μορφωμένος άνθρωπος που ψάχνει σήμερα δουλειά όχι απλά θα εξοργισθεί, αλλά θα τα κάνει όλα λίμπα στο άκουσμα της

είδησης. Αυτός ο νέος και η οικογένειά του νιώθουν ότι σε αυτό τον τόπο οι καλές δουλειές είναι λάφυρα για κόμματα και συμφέροντα. Γιατί το ελληνικό κράτος δεν έκανε

ξενιτευτούν; Κανείς αρμόδιος δεν σκέφθηκε τις αντιδράσεις που θα προκαλούσε η απόφαση; Ε, λοιπόν, αυτό κάτι λέει για όλους τους συναρμόδιους πολιτικούς: ζουν σε ένα προ-

νται και εν τω μεταξύ περιμένουμε διευκρινίσεις.

Σοβαρευτείτε κύριοι, σοβαρευτείτε γιατί ο κόσμος θα ξεσηκωθεί από τέτοια «μικρά», στο δικό σας μυαλό, πράγματα. Ο πολίτης ψάχνει να βρει μια σχέση εμπιστοσύνης με το κράτος και τους πολιτικούς. Όταν αυτοί δείχνουν ότι δεν ξέρουν τι κάνουν, όταν αλλάζουν γνώμη κάθε δύο ώρες και τα κάνουν όλα στο πόδι, η μόνη διέξοδος είναι ο θυμός, ο μεγάλος θυμός.

Ο τόπος καίγεται, ο πρωθυπουργός τα παίζει όλα για όλα

και κάποιοι αρμόδιοι πυροβολούν εαυτούς στο πόδι άνευ λόγου και αιτίας.

Προβληματίσθηκα προς στιγμήν μήπως η περιστασιακή απώλεια ψυχραιμίας από την πλευρά μου οφείλεται στην ανάγκη διακοπών ύστερα από έναν, ακόμη, κουραστικό χειμώνα. Όμως όχι. Είμαι βέβαιος, το ξέρω καλά πως δεν πρόκειται περί αυτού. Απλά δεν αντέχεται η ιδέα πως ο τόπος και ο λαός αυτός έχουν περάσει τόσα και τόσα, αλλά το πολιτικό σύστημα συνεχίζει το χαβά του.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ένα διαγωνισμό να δει ποιος πραγματικά άξιζε γι' αυτήν τη θέση; Γιατί έδωσε για μια ακόμη φορά το μήνυμα στα νέα ταλαντούχα παιδιά μας πως είτε πρέπει να πάρουν τον δρόμο της αλόγης βίας είτε να

στατευμένο περιβάλλον και αναπνέουν τον ίδιο «άρρωστο» αέρα. Αλλη εξήγηση δεν υπάρχει.

Παράδειγμα δεύτερο, οι αποδείξεις. Καταργούνται, δεν καταργούνται, ξανακαταργού-

ΧΑΡΑΥΓΗ

Για να μην επιχαίρει ο κατακτητής

Είναι σύνθετος φαινόμενο στις καθεχρονικές εποχές για τον μαύρο Ιούλη του 1974, η Τουρκία και οι υποτακτικοί τους στα κατεχόμενα να υπενθυμίζουν προκλητικά την προπαγάνδα τους και να φορτώνουν μόνο στην ε/κ πλευρά τα όσα εγκλήματα διαπράχθηκαν σε βάρος του κυπριακού λαού ε/κ και τ/κ. Γιατί τόσο το προδοτικό πραξικόπημα όσο και η βάρβαρη τούρκικη εισβολή διαπράχθηκαν σε βάρος ολόκληρου του λαού και οι πρωταγωνιστές του εγκλήματος ήταν οι ορτινάντζες του διεθνούς ιμπεριαλισμού σε Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο. Χρησιμοποίησαν τα ίδια όπλα των κατασκευαστικών εταιρειών made in USA.

Χθες ο σύμβουλος του Τ/κ ηγέτη Οσμάν Ερτούγ, με τη γνωστή χαιρεκακία και εμπάθεια και αποκρύβοντας τις ιστορικές πραγματικότητες, δηλαδή ποίοι ήταν στο μεγάλο κόλπο για να θυσιάσει η Κύπρος, μίλησε για τις «πραγματικότητες της ιστορίας» που απενοχοποιούν τη βάρβαρη εισβολή της Τουρκίας. Η Τουρκία και

η τ/κ ηγεσία επαναφέρουν τις δικές τους πάγιες θέσεις και είναι γι' αυτό που η κυβέρνηση πρέπει να είναι προετομασμένη τον φθινόπωρο όταν θα ξεκινήσει ένας νέος γύρος διαπραγματεύσεων. Είναι γενική η παραδοχή πως μας αναμένουν δύσκολες στιγμές, σ' ό,τι αφορά το Κυπριακό. Γι' αυτό πρέπει να αφήσουμε κατά μέρος τις παλινοδιές, και όπως ορθά υπογράμμισε στη χθεσινή του ομιλία ο Γ.Γ. της Κ.Ε του ΑΚΕΛ, «... την ώρα που το βλέμμα όλων μας είναι στραμμένο στα προβλήματα της οικονομίας, το συρματοπλέγμα ριζώνει πιο βαθιά στο σώμα της πατρίδας μας...» Οι όποιες ενέργειες γίνουν θα πρέπει να εξυπηρετούν το στρατηγικό στόχο της επίτευξης δίκαιης, λειτουργικής και βιώσιμης λύσης και όχι να ικανοποιούν τις επικοινωνιακές ανάγκες της κυβέρνησης. Τυχόν διορισμός διαπραγματευτή όχι μόνο δεν θα δώσει ώθηση στις συνομιλίες, αλλά θα τις οδηγήσει σε αχρησία και βάθος χρόνου. Είναι δικαίωμα του Προέδρου Αναστασιάδη να χειρισθεί

το Κυπριακό, όμως η επικέντρωση σε αυτό το μείζον ζήτημα θα πρέπει να είναι η αποτροπή απαράδεκτων και διχοτομικών θέσεων από οπουδήποτε και αν προέρχονται. Με ασπίδα τα Ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών να παραμείνουμε συνεπείς στον αγώνα για λύση διζωνικής, δικοινοτικής ομοσπονδίας με πολιτική ισότητα, όπως την περιγράφουν τα Ηνωμένα Έθνη. Λύση που θα βασίζεται στα σχετικά Ψηφίσματα του ΟΗΕ, τις Συμφωνίες Υψηλού Επιπέδου, το διεθνές και το ευρωπαϊκό δίκαιο. Λύση που θα οδηγεί σε επανενωμένο κράτος με μία κυριαρχία, διεθνή προσωπικότητα και ιθαγένεια. Οφείλουμε να συνεχίσουμε να χιζούμε πάνω στην πολιτική που διασφάλισε την άσκηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων στο θέμα του φυσικού αερίου και να εργαστούμε έτσι που να γίνει ο φυσικός πλούτος του τόπου μας παράγοντας ειρήνης για την Κύπρο και την ευρύτερη περιοχή. Και να μην επιτρέπουμε στους κατακτητές να επιχαίρουν σε βάρος μας.

Η ΑΥΓΗ

Θα τους ρίξουν οι νοικοκυραίοι

Ανανδρανιστάκης Γιώργος

Η επόμενη φάση του ατέλειωτου δράματος που ζούμε θα είναι οι μαζικές κατασχέσεις σπιτιών. Κατασχέσεις από παντού, από τις εφορίες, από τα ασφαλιστικά ταμεία, από τις τράπεζες. Θα είναι η πιο σκληρή φάση, ίσως να είναι και η τελευταία, αφού τότε θα καταλάβουν όλοι, ακόμη και οι νοικοκυραίοι που εξακολουθούν να στηρίζουν ακόμη τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, για να μην τους βρουν τα χειρότερα, ακόμη κι αυτοί θα καταλάβουν επιτέλους ότι τα χειρότερα τους έχουν βρει ήδη.

Για να μπει κάποιος στη ρύθμιση για τα κόκκινα δάνεια, θα πρέπει πρώτα να έχει εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του προς την εφορία, έγραφε χθες απ' αποκλειστικότητα η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ. Τουτέστιν, αν δεν μπορείς να πληρώσεις ούτε την εφορία ούτε το δάνειο, θα πρέπει να πληρώσεις και την εφορία και το δάνειο. Η λογική της απόλυτης απανθρωπιάς, να μαζέψουμε λεφτά απ' όπου βρούμε, για να ξεφλήσουμε τους δανειστές κι ας κόψει ο άλλος το φαγητό, το ρεύμα, το νερό, ας κόψει το λαϊκό του, άμα χρειαστεί.

Αν δεν μας πληρώσει, θα του πάρουμε ό, τι έχει και δεν έχει, του αλλουλού του παίρνουμε το σπίτι για 1.750 ευρώ, έτσι για να παραδειγματίσουν οι υπόλοιποι. Κι αν χρωστάς το συγκλονιστικό ποσό των 5.000, μπορεί να μπει μέχρι και στη φυλακή, να σου διηγείται ο Άκης ιστορίες από το ένδοξο παρελθόν του ΠΑΣΟΚ. Την Πέμπτη που θα μας επισκεφθεί ο Σόιμπλε, να προχωρήσει το κράτος σε μαζικές και τελετουργικές προφυλακίσεις οφειλετών του πεντοχίλιου, έτσι για να ευφρανθεί λιγουλάκι ο ηγεμών. Αυτά είναι κεράσματα, όχι οι ρετίνες και οι μουσακάδες. Η μεγάλη είδηση όμως ήρθε από το ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ του Αναστασιάδη και ζητώ συγγνώμη που αναφέρω τέτοια ονόματα εν ώρα φαγητού. Το ΘΕΜΑ λοιπόν έγραφε χθες ότι οι ελληνικές τράπεζες σκοπεύουν να πουλήσουν σε ξένα κερδοσκοπικά

funds τα ενυπόθηκα δάνεια που δεν εξυπηρετούνται, τα οποία υπολογίζονται σε δεκάδες δισ ευρώ. Θα πουλάνε δηλαδή στους ξένους έναντι 30.000 ευρώ ένα δάνειο 100.000 ευρώ που έχει υποθήκη ένα σπίτι, θα τσεπώνουν τα μετρητά ή το τραπέζιτες και το fund θα παίρνει το δάνειο και την υποθήκη.

Τι μας νοιάζει αν το δανειό μας θα το έχουν οι έλληνες ή οι ξένοι τραπεζίτες κερδοσκόποι και οι μεν, κερδοσκόποι και οι δε. Μας νοιάζει και μας κόφτει. Ο εγκώριος κερδοσκόπος έχει πρόσωπο, έχει υπαλλήλους με τους οποίους συναλλάσσει απευθείας, μπορεί να πετύχει κάποια ρύθμιση, να ασκήσει πολιτική πίεση, για να περάσει ένας νόμος που θα σου δίνει ανάσες. Ο ξένος κερδοσκόπος είναι απρόσωπος και παντοδύναμος. Με το που θα καθυστερεί τρεις μήνες η αποπληρωμή ενός θα δανείου, θα κινεί εναντίον σου στρατιές δικηγόρων και είτε θα πουλάς το νεφρό σου, δεν βαριέσαι, γι' αυτό σου έδωσε δύο ο θεούλης, για να πληρώσεις το δάνειο είτε θα σου αρπάξουν το υποθηκευμένο σπίτι μέχρι να πεις κύμινο.

Και τι θα τα κάνουν τόσα σπίτια και σπιτάκια; Θα τα ρίχνουν στην αγορά, για να φέρουν τις τιμές εκεί που θέλουν και μετά να προχωρήσουν σε μαζικές αγορές ακινήτων, όχι των κατασχεμένων, των άλλων, των ακριβών, που πλέον θα έχουν γίνει πάμφθηνα. Άσε που μπορεί να σου κατάσχουν το σπίτι και μετά να σου το νοικιάζουν, να μένεις μέσα στο σπίτι σου δηλαδή, να πληρώνεις κανένα πεντακοσάρικο το μήνα και την ιδιοκτησία να τη έχει ένα fund από το Μίσιγκαν.

Η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί στην Τρόικα ότι μέχρι το τέλος του 2013 θα έχει άρει την απαγόρευση για τους πλειστηριασμούς στην πρώτη κατοικία, οπότε από την 1-1-2014 και εντεύθεν θα γίνει η σφαγή των αμνών. Εκτός κι αν δεν τους αφήσουμε να φτάσουν στην 1-1-2014.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Τα ίδια, Παντελάκη μου

Σε εντατική κοπορρακτική επιδίδονται οι υπουργοί της κυβέρνησης, επιχειρώντας να εκτονώσουν τις ποικίλες, και εσωκομματικές, αντιδράσεις κατά του πολυνομοσχεδίου. Απέσυραν προκλητικές διατάξεις για τη χρήση του προεδρικού αεροπλάνου από τον υπουργό Αμυνας και την παροχή ασυλίας στα μέλη του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Την ίδια ώρα πληθαίνουν οι υποσχέσεις σε διάφορες κατηγορίες απολυομένων ή προς διαθεσιμότητα δημοσίων υπαλλήλων, ότι μπορεί και να εξαιρεθούν τελικώς από τη διαδικασία, εις βάρος προφανώς άλλων συναδέλφων τους.

Ετσι, μετά τις δηλώσεις των υπουργών Εσωτερικών και Δικαιοσύνης ότι οι δημοτικοί αστυνομικοί μπορεί να καλύψουν θέσεις στην ΕΛ.ΑΣ. και την

εξωτερική υπηρεσία φύλαξης των φυλακών, στην ίδια λογική του εξευμενισμού προστέθηκαν και δηλώσεις του υπουργού Παιδείας, για πιθανή κάλυψη των κενών θέσεων νοσηλευτών στα νοσοκομεία από τους καθηγητές τεχνικής εκπαίδευσης της ίδιας ειδικότητας, που μπαίνουν σε διαθεσιμότητα.

Επειτα απ' όλα αυτά, ουδείς λόγος μπορεί να γίνει για μεταρρυθμιστική αντίληψη από τη δικομματική κυβέρνηση. Η οποία χωρίς πρόγραμμα, χωρίς σχέδιο, χωρίς κριτήρια και στοιχειώδη αξιολόγηση των υπαλλήλων προχωρεί άρον άρον σε απολύσεις και διαθεσιμότητα, με τη λογική του «όποιον πάρει ο χάρος», αρκεί βέβαια να μην είναι και πολύ «δικό μας παιδί».

Με άλλα λόγια, η όποια αξιοπιστία

της έννοιας «μεταρρύθμιση» στη δημόσια διοίκηση έχει χαθεί μέσα στην υπερβολή ενός άκρατου παλααιοκομματικού λαϊκισμού και στη διαιώνιση μιας πελατειακής αντίληψης που συνεχίζει, σε συνδυασμό με αποκρουστικές πρακτικές κοινωνικού αυτοματισμού, να καθορίζει και σήμερα τις κυρίαρχες επιλογές της παλαιάς πολιτικής τάξης. Είναι μάλιστα τόσο αντιφατική η πολιτική αυτή, ώστε αλληλοαναιρείται μέσα από την ίδια της τη «λογική». Καθώς το ένα δίλημμα φέρνει το άλλο και ο αποκλεισμός μιας εργασιακής ομάδας οδηγεί σε απόλυση ή διαθεσιμότητα την επομένη, δεν υπάρχουν όρια και κανόνες. Λέξεις όπως αξιοπρέπεια, ελπίδα, επιβίωση χάνουν τη σημασία τους. Απο-ανθρωποποιούνται. Ισως τελικά αυτός να είναι ο στόχος.